

הקמת צהלה מצד המטכ"ל:

קבוצת טמקון – עזבו את הצבא ושיתפו אותם משום שהשטח שפה מצאו וגילו. למעשה הקבוצה העיקרית הייתה לאנשי משרד הבטחון ואנשי צבא בראש ובראשונה לאנשי קבע. צהלה הייתה אטרקציה בגלל הבתים הקטנים החד משפחתיים והזו משפחתיות גידור השטח הפרטי כראות עיניו. באופן טבעי אנשים הגיעו לכאן בעיקר אנשים צעירים שרובם היו אז קצינים. הבית עלה משכנתא ל- 2 חדרים 1050 לירות, ל-3 חדרים 1300 לירות. תשלום חודשי – 9 לירות ל-14 שנה ל-2 חדרים, 11.5 לירות ל-14 שנה ל-3 חדרים.

שנת 1950

הבנקים שם יוכנס הכסף – בנק אנגלי פלשתינה בע"מ רח' הרצל פינת יהודה הלוי או בנק הלוואה וחסכון אגודה הדדית בע"מ ת"א רח' הרצל או קופת מלווה וחסכון שתופית של העובדים בת"א רח' הרצל 21. בית 2 חדרים עלה – גג רעפים 2080 לירות, שטח 2000 לירות, מלבנים 2235 לירות, מלבנים עם גג רעפים 2260 לירות, ללא חומר דק- NO FINE קירות חזקים.

המקום נקרא בראשיתו **הדר יוסף**

שרתה בצבא הבריטי כנהגת ואח"כ רס"ן בצה"ל.

אחרי שהיה כבר השטח והולק לחלקות לפי סוגי בתים. בשכונ הזה התברר שצריך לעבור כאן זרם של מתח גבוה, לכן הושאר שביל רחב ועד שנבנה השכונ הוחלט שלא להקים את השטח הגבוה ואז נשאר השביל פרוץ שהשכנים צרפו חלקים ממנו אליהם וחלקו מוזנח. מראש לקחו בחשבון מקום לבה"ס עממי ותיכון שאף פעם לא הוקם. לעומת ב"ס העממי שקיים ובאים אליו מכל הסביבה.

יש מעין ארגון אמהות עובדות וכיום הוא סגור ויש גני ילדים פרטיים.

יש אנשים שהגיעו לכאן נשואים וחלקם עם ילדים עד שהשתחררה מהצבא הייתה קצינת חן של הנחל בגלילות פעמיים בשכונה נסעו בכל הארץ כל המטה.

השתחררה ביוני 53 – בהריון ובדצמבר ילדה ילד ראשון, ואז באתי להכיר את השכונה. ופגשתי הרבה נשים והקמנו את הסניף של ארגון אמהות עובדות. בה"ס הוקם כמעט בתחילת הקמת הישוב / השכונה.

• רות גילוף – הייתה פעילה בועד של בה"ס.

מבחינת השכנים הכירו אחד את השני אבל כל אחד חי את חייו בביתו והייתה הרגשת בטחון לגבי הילדים שאם יקרה למשהו מהילדים דבר ברחוב השכנים יגשו אליו.

לא כולם מוכנים להתנדב אבל בכל זאת הייתה התנדבות גדולה מאוד. אנשים מסורים, ויודעת איזה כמות דרושים לפתוח השכונה גם מהבחינה המונידופלית למשל רכישת הקרקע ממנהל מקרקעי ישראל.

אם אדם רצה למכור את ביתו היה עליו לבוא בפני הועד שיאשר את המכירה ולקבל את האדם שנכנס. בית נוער בנתה העירייה ע"ש מימי נמיר כשפיה ראש העיר ואורה נמיר חנכה אותו.

נבנו מגרשי ספורט עם מגרשי טניס ואולם התעלמות ובריכה ובריכת ג'קוזי ויש את המרכז המסחרי.

וכאירוע שאני זוכרת ביום העצמאות שבו כל הילדים הופיעו והייתה שמחה בגלל שכל ילדי השכונה

הופיעו שם, בשנת 56 רקדו הורה וחגגו. הייתה תקופה בארץ של שיתוק ילדים והייתה משפחה אחת כזו והאב ניסה ללוות את הילד בקשיו והוא ירק על הברכיים ורק עם הילד והם נראו כמו כולם, היו קורבנות של מלחמות יש ערב הזיכרון לנופלים – בתום יום הזיכרון יש אחד משלנו – בכל שנה באים יותר אנשים

זהו דבר שמאחד את כולם התוכנית האומנותית היא של הצופים ששרים ומדקלמים והרב אומר תפילה, ומקריאים את שמות הנופלים וכולם יודעים מי הם ומכירים את הוריהם.

במלחמת ששת הימים נפלה פצצה בקרבת מקום (לא הייתה בזמן המלחמה כאן).

כל הילדים היו באותה כיתה מהגן ועד לתיכון. גם המורות מהשכונה. הבן היה בן 9 ואביו הביא לו תמונה מצהלה מהשכונה כשביקר שם והילד ראה את תמונת חברו וקינא ואמר: "כמה טוב שאדם במולדת שלו"

והמולדת שלו זו צהלה, זאת אמר כאשר היה בביקור בכפר מחוץ לפריס וראה אדם מתהלך ברחוב שם ששייד לכפרו.

ציץ בא לביקור והתרשם זה היה לפני כ-8 שנים וסיכם "אני עוזר למי שעוזר לעצמו" ... וצהלה שכונה שעוזרת לעצמה גם בתחומים שהעירייה אמורה לבצע. ואנחנו הרמה הגבוהה ביותר במיסים. לדוגמא: יש

אנטנות לכל בית ויש אנטנה מרכזית לכל השכונה צהלה עם יוזמת רצונה אנטנה מרכזית פנתה למומחים

והקציבה חדר למכשיר ואנשים נרשמו כ- 300 והתברר כשביקשו לשלם ע"ה ולא גבו אותם התברר שזקוקים לאישור.

מס' תושבים 527 – בזק צריך את הסכמת העירייה וזו מסרבת לתת את האישור. יוסף גורן מעודכן. יש בוועד 9 חברים וועדות – כספים, תרבות, צהלה יפה .

כ- 6-8 ועדות משנה ועדה טכנית.

לילה אחד הסעתי חברה לכיוון יד אליהו והאוטובוס מגיע רק לתחנה המרכזית והסעתי אותה בכביש הגישה לצהלה ללא תאורה כשעוד בנו ובאה מולי מכונית והתנגשתי באוטו משא מלא מרצפות.

והרסתי את המנוע ובעלי נפצע המכונית נשארה שם והסענו את בעלי לתל-השומר השכנים עזרו.

למחרת שתפרו לו את המצח אמרו עליו שזה הקצין היחיד עם ראש פתוח. וההגה הסתובב ויצאתי זכאית מהמשפט כי אי אפשר היה לראות את המכונית שהייתה בגבעה והקצין שהשאלתי ממנו את הרכב הוא אלכס שכשהחזרתי לו את המפתחות קיבל זאת בהבנה ולא יצא מגדרו או כעס.